

Környezetvédelem és gazdaság

A környezetvédelmi gazdasági szabályozó eszközök révén az egyes tevékenységek, illetve termékek által okozott környezetszennyezés megelőzése, az okozott károk felszámolása hatékonyan végezhető, mivel nem a jogszabályi kötelezés, hanem a gazdasági érdekesség megteremtésével érhető el a környezeti eredmény. A szabályozó eszközök segítségével a termelő kötelezhető, érdekeltté tehető abban, hogy az externális költségeket beépítse a termelési költségek közé. A gazdasági szabályozók típusait két fő csoportba lehet sorolni: *közvetlen gazdasági szabályozók és általános gazdasági szabályozók*.

Közvetlen gazdasági szabályozók

E körbe tartoznak a környezetszennyező tevékenységekre, termékekre kivetett ösztönző célú díjak, továbbá azok, amelyek környezetvédelmi célok, programok finanszírozását szolgálják. Az adóktól két tényező különbözteti meg ezeket a díjakat: beszédük módja (nem kerülnek be a központi költségvetésbe) és a bevétel kezelése (különböző környezetvédelmi célok, feladatok finanszírozását, támogatását szolgálja). Típusai:

- környezetvédelmi díjak: kibocsátási díjak, termékdíjak, felhasználói díjak (tarifák, közüzemi díjak), eljárási díjak, betéti díjak
- támogatások

- piacteremtés az egyes környezeti elemek használatára, forgalmazható kibocsátási engedélyek, környezeti felelősségbiztosítás
- környezetvédelmi jogszabályok megtartásához kötődő díjak, bírságok, teljesítési kötvények
- a fogyasztói értékrend (preferenciák) befolyásolása információval
- közkiadásokra vonatkozó szabályok környezetbarátabbá tétele.

Általános gazdasági szabályozók

Az adórendszeren, vámokon keresztül jutnak érvényre, a környezetvédelem szempontjai szerinti ösztönző, orientáló hatások elérése érdekében az adódifferenciálás különböző lehetőségeit alkalmazva. Az adódifferenciálás két irányú lehet: pozitív ösztönző, azaz adókedvezmény, vagy lehet negatív ösztönző is, azaz büntető jellegű adó.

A díjaktól abban különbözik, hogy az így nyert többletbevételek, illetve kiadások a központi költségvetésbe folynak be, illetve azt terhelik. *Az általános gazdasági szabályozók főbb csoportjai:* termékhez kötődő adók, jövedelem típusú adók, vámok, ökoadó (zöld költségvetés), az államháztartás rendszere, a gazdálkodókra vonatkozó szabályok.

Az általános gazdasági szabályozók főbb csoportjai

- A termékhez kötődő adók esetében (általános forgalmi adó, fogyasztási adó) az adódifferenciálás hatása hasonló lehet a termékdíjak hatásához. Ilyen például a fogyasztási adó mértékében jelentkező különbség az ólommentes és az ólmozott benzín adója között.
- A jövedelem típusú adók (*társasági adó, személyijövedelem-adó*) esetében nem a büntető jellegű megoldások a gyakoriak, hanem a különböző kedvezmények nyújtása terjedt el. Ilyen például a gyorsított amortizá-

Ha az ember még hosszú ideig szeretne a Föld lakója maradni, akkor sürgősen le kell mondania a meg nem újuló természeti erőforrások mértéktelen pazarlásáról, a növény és állatvilág egyedinek kiirtásáról, a környezetszennyezésről és a környezetkárosító termékekről. A környezetbarát termékek általános térhódítása segíti a földi élet feltételeinek megőrzését.

ciós kulcsok használata, a bizonyos tevékenységekhez igénybe vehető adókedvezmény.

- A vámok esetében – a termékhez kötődő adókhoz hasonlóan – az adó-differenciálás a gyakori megoldás. A differenciált vámok alkalmazhatóságát szabályozza a GATT, csak a bel-földi korlátozásokkal megegyező intézkedéseket lehet hozni a külkereskedelemre vonatkozóan is. Az Uruguayi Forduló kis előrelépést jelent, mivel bizonyos esetekben, a környezetvédelmi célra való hivatkozással, ettől eltérést enged meg.
- Az ökoadó, vagy zöld költségvetés rendszere azt jelenti, hogy a költségvetés hagyományos bevételi forrásait felváltják a környezetet terhelő termékekre, illetve tevékenységekre kivetett adókkal.
- Az államháztartás rendszere magában foglalja a *központi költségvetés, az elkülönített állami pénzalapok* bevételeinek és támogatásainak környezetvédelmi célú részeit, illetve a környezetvédelmi szempontokat figyelembe vevő újraelosztását, valamint a *privatizációval* összefüggő szabályokat.
- A gazdálkodókra vonatkozó szabályok közül leglényegesebbek a *számviteli törvény, a csődtörvény*, amelyek a környezetvédelmi szempontok figyelembevételére irányába is fejlődnek.

Kibocsátási díjak (környezetterhelési díj)

A környezetszennyező tevékenységekre, elsősorban termelési technológiákra megállapított, a tényleges, vagy számított szennyező anyagok mennyiségétől függően fizetett díjak. Ez megfelelően ösztönöz valamennyi szennyező forrásnál a szennyezéskibocsátás csökkentésére, mivel választhat, hogy szennyezi-e a környezetet és ennek megfelelően fizeti a díjat, vagy pedig olyan környezetkímélő technológiát, szennyezéscsökkentő intézkedéseket alkalmaz, melynek révén mentesül a díj megfizetése alól. Magyarországon erre a díjra közvetlenül még nincs példa, de néhány környezeti elem (víz, levegő) és szennyezőanyag esetében – nemzetközi tapasztalatokra

alapozva – megkezdődött a kibocsátási díj – bevezetési lehetősége.

Termékdíjak

A termékdíj olyan termékre kivetett díj, amely a termék életciklusának valamelyik szakaszában a környezetet szennyezi. Elsősorban olyan termékre alkalmazható, amelyet nagy mennyiségben bocsátanak ki és sokfelé használnak. Magyarországon már ismert az *üzemanyagok környezetvédelmi termékdíja (a gumiabroncsokra, a csomagolóeszközökre és a hűtőberendezésekre)*.

Felhasználói díjak (tarifák, közüzemi díjak)

A ténylegesen nyújtott szolgáltatás díja, szemben a nehezen becsülhető környezeti kár fogalmával, amely az előző díjak alapja volt. Ide elsősorban a víz- és hulladékgazdálkodással kapcsolatos díjak tartoznak: vízdíj, csatornadíj, a *vízkezeléshasználati járulék*, a folyékony hulladék emésztő gödörből történő elszállításáért, a *települési szilárd hulladék elszállításáért fizetendő díj*, a *veszélyes hulladék ártalmatlanításáért fizetendő díj*.

A vízdíj és a csatornadíj

A vizek mennyiségének védelmét szolgálja a vízdíj és a csatornadíj. Ez a díj a szennyvíztisztítás költségeinek fedezésére szolgál, a területi vízművek szedik be. A díj alapja a felhasznált ivóvízmennyiség, illetve mért szennyvízmennyiség. Ha a felhasznált ivóvíz mennyiséget nem mérik, akkor a díjat átalány alapján számítják. A csatornadíjnál a felhasznált teljes vízmennyiség szerint kell a díjat fizetni. A díj mértékét úgy állapítják meg, hogy a vízmű ráfordításaira és a működéshez szükséges nyereségre fedezetet biztosítson. A költségvetési támogatás mértékével a díjat csökkenteni kell.

A vízkezeléshasználati járulék

A vízkezeléshasználati járulék a Vízügyi Alapba folyik, célja a takarékos vízhasználat előmozdítása, a vízszennyezésének megelőzése, a vízkezelétek védelmének elősegítése. Ilyen járulékot kell fizetnie a vízhasználónak, az üzemi vízfogyasztónak. Az

összege $0,5 \text{ Ft/m}^3$ alapjárulékból és a többletmennyiség után fizetendő 1 Ft/m^3 járulékból tevődik ki. A vízkezeléshasználati járulék a termékdíjjal szoros rokonságot mutat, mivel egyrészt a felhasznált vízmennyiség után fizetendő a járulék; másrészt pedig azért, mivel a járulék felhasználása nem egy konkrét szolgáltatás elvégzése, hanem forrásteremtés bizonyos meghatározott célok finanszírozására.

A települési szilárd hulladék elszállításáért fizetendő díj

A települési szilárd hulladék elszállításáért a lakosság szemétdíjat fizet. Jelenleg ezek a díjak településenként igen különbözőek, mértékük erősen ingadozó, van ahol egyáltalán nem kell fizetni. A díjak nagysága azonban sehol sem nyújt kellő forrást a hulladékkezelési szolgáltatás ellátására. A helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény 8.-a előírja, hogy a települési önkormányzat feladata a településtisztaság biztosítása. Ennek ellátása érdekében az éves költségvetési törvényekben megállapított normatív támogatások között, a település-üzemeltetési támogatás részeként kapnak az önkormányzatok támogatást e feladatuk ellátására. A település-üzemeltetési támogatás 1993-ban 3950 Ft/fő volt, amelyből finanszírozni kellett az igazgatási, kommunális, út- és híd-fenntartó kiadásait. A szemétszállítási díj általában nagyon alacsony, így a háztartásokat nem ösztönözi a kibocsátott hulladékmennyiség csökkentésére. További probléma, hogy az önkormányzatok és településtisztasági vállalkozások technikai felszereltsége igen elavult.

A veszélyes hulladék ártalmatlanítása

A veszélyes hulladék ártalmatlanításáért díjat számítanak fel. Ez a díj Magyarországon kétféle lehet: az egyik az aszói veszélyes hulladék lerakóért, a másik pedig a dorogi veszélyes hulladék égetőben az égetésért fizetett díj.

Eljárási díjak

Az előírási díjak a szennyezőanyag kibocsátás ellenőrzésének, a környezetvédelmi jogszabályok betartásának

költségeit fedezik. Ide tartoznak a szennyezők által fizetett különleges illetékek is. Erre a hazai gyakorlatban 1994. januárjától található példa: *a környezetbarát termékek tanúsításával kapcsolatos díjak*.

Betéti díjak

A betéti díj olyan termékdíj, amelyet a fizetője részben, vagy egészben visszakap, ha a díjköteles terméket használat után meghatározott módon visszaadja. Magyarországon a betéti díj az 1980-as évek végéig jól működött, azonban 1992. szeptemberében a konzervüvegek visszaváltása, betétdíja megszűnt. 1993. szeptemberében a 0,7 literes borosüvegek visszaváltási rendszere is felborult, a bortermelők csomagoló-eszköz váltása miatt. A betétdíjas rendszerek fokozatos megszűnésének oka két tényezőben keresendő; az egyik a jogszabályi környezet megváltozása, a másik pedig a gazdasági érdekelttség viszonyainak változása:

Az ártörvény megalkotása során a betétdíj fogalmát eltörölték, illetve – a korábbi hatósági árforma helyett – szabadárúvá tették. Tovább nehezítette a betétdíj alkalmazhatóságát, hogy a kereskedők és a termelők kötelezettsége egyoldalú volt, a kereskedőt jobban terhelte. Bár a betétdíjas forgalmazás kötelezettsége fennmaradt – hiányzik ugyan a pontos hatálya – betartásának ellenőrzése, és így a tényleges alkalmazása is akadozik.

A másik nehézséget az árarányok változása okozta: az üveg beszerzési ára alacsonyabb lett a konzervüvegekénél, mint a betétdíjas forgalmazás költségei (mosási, raktározási, törési költségek). Ezzel egyidőben megjelentek az üveg olcsó versenytársai: az egyutas műanyagpalackok, társított csomagolóeszközök.

A környezetvédelmi jogszabályok betartásához köthető díjak

Átmenetet képeznek a gazdasági és a jogi szabályozási eszközök között. A jogszabályok betartásához a gazdasági szankcionálás erejével járulnak hozzá. Az e körbe tartozó bírságok Magyarországon alacsony mértékűek, abban az esetben kell fizetni, ha a környezetre

káros határértéket túllépik. A bírságok típusai: *földvédelmi bírság, csatorna-bírság*, valamint a Központi Környezetvédelmi Alap bevételei közé tartozó bírságok (*légszennyezési bírság, szennyvízbírság, természetvédelmi bírság, veszélyeshulladék bírság, zaj- és rezgésbírság*).

Feladatok környezetbarát kereskedelem kialakításáért

A környezettudatos vásárlói magatartás, a környezetbarát termékek iránti igény kialakításához a következő három alapfeltétel szükséges:

- *tudatos, folyamatos és országos felvilágosító tevékenység, mely kiterjed a társadalom minden rétegére és korosztályára;*
- *a környezetbarát termékek széleskörű kínálata, versenyképes áron;*
- *versenysemleges termékminősítő rendszer.*

Az első két feladat összehangolt kormányzati és társadalmi feladatvállalást igényel, hiszen el kell érni az óvodák, az oktatási intézmények, a munkahelyek és a rendszeres foglalkoztatásban nem résztvevők (háztartásbeli, munkanélküli, nyugdíjas stb.) bevonásával a legfontosabb információk elsajátítását. A Nemzeti Alaptantervnek fontos célja kell legyen a környezettudatos magatartás kialakítása.

A környezetbarát termékek elterjedéséhez a versenyképes árak biztosítása talán az első feltételnél is bonyolultabb kérdés.

Jogszabályi háttér nélkül a feladatot nem lehet megoldani. Nem lehet vitás, hogy a termék teljes „életciklusa” során (gyártás, használat, hulladékkezelés) keletkező környezeti ártalmak felszámolási költségeit nem lehet a társadalomra hárítani, hanem annak meg kell jelennie a termék árában.

Jelenleg igen gyakran azért olcsóbb a környezetszennyező termék, mert például hulladékártalmatlanítással a gyártó – jogszabály híján – nem foglalkozik és áthárítja azt a társadalomra (lásd: nagytétényi ólomszennyezés, észak-magyarországi higany és az- besztszennyezés stb.)

A gazdasági erőforrások védelme = környezetvédelem, hiszen a gazdaság összes erőforrása a környezetben található. Ha például az ivóvízbázist elszennyezzük, akkor a jó minőségű ivóvíz biztosítása jelentős gazdasági potenciált von el, mellyel egyéb feladatokat oldhatnánk meg. Ez a probléma is szoros kapcsolatban van a környezetbe illeszkedő gyártói, fogyasztói magatartással.

A termékdíj-betétdíj rendszer összehangolt kiépítése kulcsfontosságú feladat megoldásában. A szabályozóknak azt a célt kell szolgálniuk, hogy a befolyt összegek visszaáramoljanak a környezetkímélő termékek, megoldások létrehozási feltételeinek megteremtésére, illetve azok piaci pozíciójának javítására.

A harmadik feltétel rendelkezésre áll.

A Környezetbarát Termék Közhatalmú Társaság feladata a minősítő rendszer koordinálása és működtetése.

A magyarországi környezetbarát védjegy az Országos Találmányi Hivatalnál bejelentett oltalom alatt áll.

A környezetbarát minősítés a termékek jó használhatóságán, a használati funkciók kielégítésén kívül többetként megjelenő előnyös tulajdonságokat jelöl. Ezek a tulajdonságok különféle csoportokba tartozhatnak, vonatkozhatnak az energiatakarékos működésre, a csomagolás környezetbarát voltára, a termék életciklusa során jelentkező kevés környezeti ártalomra stb. A környezetbarát terméknek a „kiváló áru”-tól elvárt követelményeknek is meg kell felelnie.

A rendszer nemcsak a termékek környezetkímélő tulajdonságait követeli meg, hanem a környezetbarát termékeket létrehozó technológiákat is vizsgálja a „bölcstől a síríg” elv alapján, különös tekintettel a termék „utóéletére” (pl. hulladékhasznosítás).

Az Európai Közösség 92/880 Tanácsi Szabályzatában rendelkezik a tagországokban a környezetbarát védjegy (öko-jel) odaítélésének rendjéről. A direktíva kimondja, hogy az Európai Közösségi jel a már létező vagy jövőbeli közösségi jelölési rendszert kiegészíti.

Amit a környezetbarát termékek minősítéséről és a tanúsításról tudni kell

A környezetszennyezés mindannyiunk egészségét, jövőjét és „pénztárcáját” veszélyezteti. Elég itt csak a szennyezett levegő és víz okozta igen súlyos megbetegedésekre utalni, vagy a környezeti ártalmak egymásrahatásából származó – hosszú idő után jelentkező – egészségügyi következményekre gondolni, vagy arra a tényre, hogy az elszennyezett környezeti elemek rehabilitációja jelenleg is sokhelyütt megoldhatatlan szakmai vagy pénzügyi terhet jelent az országnak.

A világon először 1974-ben, a Német Szövetségi Köztársaságban került a parlament elé a környezetbarát termékek minősítésének szervezeti rendszerére kidolgozott javaslat. Az NSZK után Kanada, Japán, Norvégia, Svédország, Ausztria, Franciaország hozott létre környezetbarát termék minősítő-tanúsító rendszert. Az utóbbi 10 évben a világ minden táján egymás után jönnek létre a nemzeti tanúsító intézmények. Az Európai Közösség is létrehozta a saját egységes termék-tanúsító rendszerét.

Büszkék lehetünk arra, hogy a hasonló gazdasági és politikai helyzetben lévő országok közül elsőként Magyarországon jött létre a környezetbarát termék tanúsításának intézménye.

1993. szeptember 9-én a Kormány határozatot hozott a Környezetbarát termék megkülönböztető-tanúsító rendszer létrehozására. A határozat értelmében a Környezetvédelmi és Területfejlesztési Minisztérium megalapította a Környezetbarát Termék Közhatalmú Társaságot (KT Kht.), melynek feladata a működtetéssel kapcsolatos koordináció.

A cél a gyártók és a kereskedelem orientálása a környezetbarát termékek előállítására, illetve forgalmazására, valamint a fogyasztók tájékoztatása a vásárolható termékek környezeti tulajdonságairól.

A kormányhatározat igen fontos gyakorlati jelentősége az, hogy a minőség-tanúsító rendszer bevezetésével megszüntethetők a környezetbarát

megjelölésekkel kapcsolatos eddigi bizonytalanságok, illetve kiküszöbölhető a termékeken, vagy reklámban előfordult téves tájékoztatások.

Feloldódik tehát az az eddigi ellentmondás, hogy az érdekelt gyártó vagy forgalmazó saját maga (esetleg elfogultan vagy nem minden szempontból megalapozottan) minősítette környezetbarátnak a termékét.

A KT Kht. – az ország első közhasznú társaságaként – 1994. január 3-ikán kezdte meg a tanúsító rendszer kiépítését.

A minősítés alapja az előre kidolgozott feltételek szerint, minden pályázatra külön-külön készített szakértői vizsgálat. A döntést hozó Minősítő Bizottság tagjai az illetékes minisztériumok, környezetvédő társadalmi szervezetek, a tudomány, a gazdaság, a fogyasztóvédelem és az egészségügy képviselői.

Döntést negyedévenként hoznak.

A védjegyviselés jogát maximum 2 évre lehet megszerezni, az időtartam lejártá után – esetleg időközben az új ismeretek miatt megváltozott feltételek mellett – megismételhető az eljárás.

Kidolgozott minősítési követelmények állnak rendelkezésre a következő termékcsoporthoz:

- hulladékpapírból és egyéb hulladékanyagból készült papíripari termékek;
- hajtógáz nélküli dezodor, hajlakk, borotvahab és légrfrissítő;
- azbesztet nem tartalmazó fékbetét és kuplungbetét;
- monoetilén-glikolt nem tartalmazó fagyálló hűtőfolyadék;
- környezetbarát csomagolás (általános feltételek);
- kőszerű építőanyagok és építőelemek (általános feltételek);
- falazóelemek, béléstestek, szigetelőelemek (részletes feltételek);
- hulladék felhasználásával készült szervesetlen építőipari kötőanyagok;
- 5-10 liter űrtartalmú, nyíltrendszerű vízmelegítő készülékek.

Pályázni lehet a felsorolt termékcsoporthozon kívül más – környezetvédelmi szempontból különösen előnyös

tulajdonságokkal rendelkező – termékekkel, melyekhez a minősítő feltételrendszerek kidolgozása a beadott pályázatok témáitól függően folyamatos.

Kivételek:

- az előkészítetlen bányászati alapanyagok
- az étel és italárak,
- a gyógyszerek, gyógyászati termékek
- egyedi ritkaságok.

A pályázat tárgya: a Környezetvédelmi és Területfejlesztési Minisztérium által létrehozott magyarországi Környezetbarát Védjegy használati jogának megszerzése.

Pályázhatnak hazai és külföldi gyártók és/vagy forgalmazók.

A beadott pályázatban szereplő információkat a minősítő eljárás során a KT Kht. bizalmas adatként kezeli.

A környezetbarát védjegy használatának ideje alatt a KT Kht. ellenőrzi, hogy a termék változatlanul megfelel-e a minősítési követelményeknek.

A nevezési díj:

- kidolgozott minősítési feltételrendszer esetén 60 000,- Ft;
- minősítési feltételrendszer hiánya esetén 80 000,- Ft.

A védjegyhasználati díj a védjegyet viselő termék értékesítéséből származó nettó árbevétel 2 ezreléke.

A környezetbarát termékek elterjedésével automatikusan együtt járnak a következő gyártói, forgalmazói, fogyasztói és társadalmi előnyök:

- a Központi Környezetvédelmi Alap pályázati rendszerében előnyt élveznek a környezetbarát termékek előállítását célul kitűző beruházások;
- a piacon a környezetbarát termék könnyen megkülönböztethető a hasonló igényt kielégítő termékektől, a kedvező vásárlói megítélés miatt a védjegy forgalomnövelő versenyeszköz;
- csökken az önköltség (a meglévő és az előkészítés alatt álló jogszabályokban szereplő adó, termékdíj, vám stb. kedvezmények, illetve a víz- levegő stb. tisztítási, hulladékártalmatlanítási igény csökkentése miatt), így a termék ára is csökken;

- kevesebb – társadalmilag igen költséges – környezeti ártalom keletkezik;
- reklámköltség-megtakarítás jelentkezik a gyártó és a forgalmazó számára.

A pályázni szándékozók részére részletes Pályázati Tájékoztató áll rendelkezésre.

Rövid távú teendők, akciók a környezettudatos kereskedelem kialakításához

Felvilágosítás

Az NGO-k részére ezen a területen rendkívül széleskörű és várhatóan eredményes tevékenységre nyílik lehetőség.

A megcélozható csoportok a következők:

- a különböző korcsoportok az óvodás kortól a nyugdíjasig;
- az összes társadalmi réteg;
- az összes oktatási intézmény;
- a gyártók teljes skálája;
- a fogyasztók csoportjai és rétegei (életkörülmények, érdeklődés, iskolázottság, foglalkozás stb. szerint);
- az önkormányzatok.

Az akciók tárgya lehet felvilágosító előadás, kiállítás, közvélemény-kutatás, tájékoztató filmek, videók, kiadványok készítése és eljuttatása a célcsoportokhoz.

A környezetbarát termékek kínálatának megteremtése a szabályozás eszközeivel

• A környezetkárosító anyagok helyettesítése környezetbarát anyagokkal.

A következő négy csoport valamelyikébe besorolható minden anyag, amit az EMBER használ.

A) Betiltandó anyagok.

Ide tartoznak a környezetet és/vagy az egészséget veszélyeztető anyagok, melyeket meghatározott időrend szerint ki kell venni az emberi tevékenység köréből. (pl. azbeszt).

B) Korlátozással használható anyagok.

A betiltásuk nem indokolt vagy jelenleg nem megoldható, de célszerű hát-

rányos gazdasági szabályozóval csökkenteni felhasználtságukat (pl. PVC)

C) Környezeti szempontokból közömbös anyagok.

Ezen anyagoknál nem mutatható ki az emberi tevékenységhez kapcsolódó (a többi felhasznált anyaghoz viszonyítottan) hátrányos tulajdonság.

D) Környezeti szempontból ajánlott anyagok.

Ezek az anyagok, amelyeknek a használatát, alkalmazását előnyben kell részesíteni. Itt célszerű meghatározni, hogy mely anyagok helyettesítésére ajánlható az illető anyag.

A termékdíj rendszer kialakításához ez a csoportosítás sokat segíthet.

Megjegyzendő, hogy a négy csoport földrajzi területként, természeti, környezeti és gazdasági adottságként más és más lehet.

• A termékdíj-betétdíj összehangolt rendszerének kialakítása

Sürgős és fontos feladat, hogy meg kell fogalmazni egy megvalósítható programjavaslatot és azt a Kormány elé kell terjeszteni.

• A jogszabályi feltételek megteremtése

A jogszabályokba be kell építeni a szükséges – és anyagi következményekkel járó – hátrányos megkülönböztetést a környezetkárosító termékekre, megoldásokra, illetve a preferenciákat a környezeti szempontból kedvezőkre.

Ennek a feladatnak a működési területe a jogszabályalkotás mechanizmusának minden szintje.

Fontos, hogy már az új jogszabályra vonatkozó javaslat első változatában szerepeljenek ezek a szempontok és a „menedzselést” végig kell vinni a parlamenti döntésig.

A törekvéseknek tükröződniük kell az ÁFA-törvényben, a VÁM-jogban, az anyag- és energiagazdálkodási koncepcióban, a közlekedési koncepcióban, a hulladékgazdálkodási koncepcióban, a víz-, levegő-, talajvédelmet szolgáló jogszabályokban stb. A felsorolásból látható, hogy a kérdéskör kapcsolatban van az élet minden területével.

PÁLYÁZATI FELHÍVÁS

A Környezetvédelmi és Területfejlesztési Minisztérium Környezetbarát Termék Közhasznú Társasága folyamatos, önkéntes és nyílt pályázati lehetőségre hívja fel a hazai és külföldi gyártók és forgalmazók figyelmét.

A pályázat tárgya: a Környezetvédelmi és Területfejlesztési Minisztérium által létrehozott magyarországi

KÖRNYEZETBARÁT VÉDJEJY

használati jogának megszerzése.

Pályázni lehet minden környezetvédelmi szempontból különösen előnyös tulajdonságokkal rendelkező termékkel.

A környezetbarát védjegy odaítélése előre meghatározott feltételrendszer alapján történik. A döntést hozó Minősítő Bizottság tagjai az illetékes minisztériumok, környezetvédő társadalmi szervezetek, a tudomány, a gazdaság, a fogyasztóvédelem és az egészségügy képviselői.

Kidolgozott minősítési követelmények állnak rendelkezésre a következő termékcsoporthoz:

- papíripari termékek, kozmetikumok,
- fék- és kuplungbetétek, gépjármű-hűtőfolyadékok,
- csomagolások, építőanyagok és építőelemek,
- építőipari kötőanyagok, vízmelegítők.

Egyéb termékek minősítő feltételrendszerének kidolgozása a beadott pályázatok témáitól függően folyamatosan történik.

A részletes Pályázati Tájékoztató átvehető a Környezetbarát Termék Közhasznú Társaságnál.

Cím: 1011 Budapest Fő u. 44-50. I. em. 109.

Telefon: 201-4133/100 vagy 444-es mellék

Fax: 201-4133/189-es mellék